

τσιτσιδί

τσιτσιδί, επίρρ. ουσ. [<τσιτσι + κατάλ. -ίδι], χωρίς να φοράει κανένα ρούχο, ολόγυμνος: «μόλις αντιλήφθηκε πως γίνεται σεισμός, πετάχτηκε έξω τσιτσιδί, γιατί εκείνη την ώρα ήταν μέσα στο μπάνιο».

- την πήρε τσιτσιδί, (για γυναίκες) την παντρεύτηκε πάμφτωχη, χωρίς να πάρει διόλου προίκα: «την αγαπούσε τόσο πολύ, που την πήρε τσιτσιδί».

- τον άφησαν τσιτσιδί, του πήραν όλα τα χρήματα, ιδίως του κέρδισαν όλα τα χρήματα στο χαρτοπαίγνιο: «πήγε να παίξει χαρτιά με τα τσακάλια της πιάτσας και τον άφησαν τσιτσιδί».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας